

عن عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:

﴿لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي طَلَبِ الْعِلْمِ لَطَلَبُوهُ وَلَوْ بِسَفْكِ الْمُهْجِ وَخَوْضِ اللَّجَجِ﴾

الكافي، جلد ۱، صفحه ۳۵

امام خامنه‌ای مدظله العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی، وظایفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

افاده ثبوت در اسم فاعل با قرینه

شناسنامه مطلب	
e-b-43	کد مطلب
بلاغت	موضوع
صرف/مشتق	موضوع مرتبط
علمی/ادبیات عربی/بلاغت/کمک آموزشی/جواهر البلاغة/مثال و تطبیق	رده
اسم فاعل، فعل مضارع، ثبوت، استمرار	برچسب
	توضیحات

پایگاه ترکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی **نُمو**

nomov.ir

وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ

وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ،

و می‌پنداری که ایشان بیدارند، در حالی که خفته‌اند و آنها را به پهلوی راست و چپ می‌گردانیم،
و سگشان بر آستانه غار دو دست خود را دراز کرده بود.

اگر به جای «باسط» واژه «یبسط» به کار گرفته می‌شد، معنای ثبوت و استمرار «بسط» از بین می‌رفت و غرض حاصل نمی‌شد، زیرا دلالت می‌کرد این حیوان این حالت را همیشه نداشت و کم کم به این حالت در می‌آمده است. در حالی که به صورت اسم آمدن، حاکی از ثبوت این صفت برای حیوان است.

فلاحی قمی، تاثیر علوم ادبی در فهم قرآن

نکته:

این معنای «ثبوت» با قرینه جمله اسمیه فهمیده می‌شود؛ نه اینکه اسم فاعل به خودی خود، دلالت بر ثبوت می‌کند.